

En øy i det sosiale landskapet

Å ha blitt utsatt for vold i barndommen har konsekvenser på lang sikt, ikke bare på helsa, men også for sosiale relasjoner.

PUBLISERT 1. oktober 2019

Hvis andre trekker seg vekk når de får vite om volden, blir den voldsutsatte stående alene. «Am I an Island?», lyder starten på denne forskningsartikkelen som peker på barrierene som skapes nettopp mellom den voldsutsatte og det sosiale.

Med dette retter forskerne ved Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVT) blikket forbi bare selvet traumet, men også mot det sosiale miljøet til den voldsutsatte. Alle trenger vi å oppleve å ha tilgang på sosial støtte. Ikke alle voldsutsatte har dette. Familie og venner gir ikke alltid dette.

I artikkelen er svarene til de 506 som har vært utsatt for vold i barndommen analysert, hentet fra en befolkningsundersøkelse med et representativt utvalg på 4000 voksne og 2000 unge mellom 16 og 17 år. Og det ser altså ut til at negative reaksjoner etter å ha fortalt om vold har stor betydning for hvordan den voldsutsatte vurderer sitt sosiale landskap i voksen alder.

Referanse: Birkeland, M. S., Strøm, I. F., Myhre, M. C., & Thoresen, S. (2019). Am I an island? A network analysis exploring aspects of social landscapes after childhood violence. *Psychological Trauma*. doi:10.1037/tra0000483

Psykologtidsskriftet